

Projekt z dnia
19.08.2023 r.

UCHWAŁA Nr
RADY MIEJSKIEJ W NOWYM TOMYŚLU

z dnia sierpnia 2023 r.

w sprawie: przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargi Wojewody Wielkopolskiego z dnia 2 sierpnia 2023 r., znak pisma: IR-XI.0552.14.2023.2 na uchwałę Nr LI/577/2022 Rady Miejskiej w Nowym Tomyślu z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obrębu Przyłek – ZACHÓD – część A.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. O samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r., poz. 40 ze zmianami) oraz art. 35 § 1 i § 4 i art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Z 2022 r., poz. 329 ze zmianami), Rada Miejska uchwala, co następuje:

§ 1. Postanawia się o przekazaniu do Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego w Poznaniu, z możliwością złożenie ewentualnej skargi kasacyjnej od wyroku tego Sądu, skargi Wojewody Wielkopolskiego z dnia 2 sierpnia 2023 r., znak pisma: IR-XI.0552.14.2023.2 na uchwałę Nr LI/577/2022 Rady Miejskiej w Nowym Tomyślu z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obrębu Przyłek – ZACHÓD – część A., doręczoną w dniu 07 sierpnia 2023 r., wraz z odpowiedzią na skargę oraz aktami sprawy.

§ 2. Udziela się pełnomocnictwa radcy prawnemu Konradowi Koźmińskiemu, wpisanemu na listę radców prawnych przez Radę Okręgowej Izby Radców Prawnych w Poznaniu pod numerem Pz-1113 pełnomocnictwa do reprezentowania Rady Miejskiej w sprawie, o której mowa w §1 niniejszej uchwały przez Sądami Administracyjnymi.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Nowego Tomyśla.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

do uchwały Nr ... z dnia Rady Miejskiej w Nowym Tomysłu w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargi Wojewody Wielkopolskiego z dnia 2 sierpnia 2023 r., znak pisma: IR-XI.0552.14.2023.2 na uchwałę Nr LI/577/2022 Rady Miejskiej w Nowym Tomysłu z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obrębu Przylęk – ZACHÓD – część A.

W dniu 07 sierpnia 2023 r. Radzie Miejskiej w Nowym Tomysłu doręczono skargę Wojewody Wielkopolskiego z dnia 02 sierpnia 2023 r., na wyżej wymienioną uchwałę. Skarżący domaga się stwierdzenia w całości nieważności tej uchwały ze względu na istotne naruszenie prawa oraz zasądzenie na rzecz Skarżącego kosztów zastępstwa procesowego.

Jego zdaniem na etapie opracowywania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego naruszone zostały zasady oraz tryb sporządzania tego planu poprzez dopuszczenie, w § 5 ust. 1 pkt 2 litera „a” uchwały, na terenie oznaczonym symbolem „1EW”, do realizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. W treści § 15 ust. 15 pkt 5 i 6 uchwały dopuszczono dla elektrowni wiatrowej maksymalną wysokość całkowitą 86 m. oraz maksymalną moc nominalną 1 MW. Ustalenie to objęło obszar w bezpośredniej bliskości terenów zabudowy zagrodowej, mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowej jednorodzinnej lub usługowej.

Zdaniem Skarżącego – analizując uchwałę i dokumentację prac planistycznych stwierdzono, że w toku procedury planistycznej nie przeanalizowano w prognozie oddziaływania na środowisko odległości najbliższych położonych terenów chronionych akustycznie od istniejącej elektrowni, ani jej wpływu na klimat akustyczny terenów podlegających ochronie.

Skarżący powołał się w tym miejscu na negatywną opinię Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu który w swojej opinii na etapie sporządzania projektu planu (pismo z dnia 6 sierpnia 2021 r.) stwierdził, iż nie wykonano analiz akustycznych, a ponadto nie określono granicy strefy ochronnej elektrowni związanej z ograniczeniami w zabudowie, zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu oraz występowaniem znaczącego oddziaływania na środowisko zgodnie z przepisem art. 15 ust. 3 pkt 3”a” ustawy.

Zdaniem Skarżącego zaniechano dokonania analizy uciążliwości tej elektrowni wiatrowej zlokalizowanej na planie symbolem 1EW oraz do określenia w planie strefy ochronnej, w której przekroczone zostaną dopuszczalne poziomy hałasu dla najbliższych lokalizowanych terenów podlegających ochronie akustycznej na podstawie przepisów o ochronie środowiska.

Skarżący podnosi, iż zgodnie ze znowelizowaną ustawą o elektrowniach wiatrowych, od dnia 23 kwietnia 2023 r., to jest od daty wejścia w życie tej nowelizacji, w analogicznej sytuacji należy stosować odległość minimum 700 metrów.

W konkluzji skarżący stwierdza, że opisane w skardze naruszenie jest istotnym naruszeniem zarówno zasad (w zakresie nieodpowiedniego wyznaczenia granic terenów na rysunku planu), jak i trybu (w zakresie pominięcia wymaganych prawem analiz w toku procedury planistycznej) sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w związku z czym wnioskuje on do Sądu o stwierdzenie nieważności całej uchwały.

Odnosząc się do powyższych zarzutów i argumentów stwierdzić należy, co następuje:

Skarga jako bezzasadna winna zostać oddalona na koszt Skarżącego.

Elektrownia wiatrowa, o której mowa w skardze, zlokalizowana na terenie oznaczonym symbolem 1EW jest obiektem, który na etapie prac planistycznych już istniał.

Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, jakim była „budowa elektrowni wiatrowej produkującej energię elektryczną dla celów prywatnych, na działce o numerze ewidencyjnym 379/2 w Przylęku, gmina Nowy Tomysł” została wydana 31 stycznia 2007 r. przez Burmistrza Nowego Tomysła (znak sprawy: GUiGN.7331/P/47/2006).

Była ona w całości zgodna z obowiązującym wówczas porządkiem prawnym i stanowiła podstawę do wydania przez właściwy organ (Starostę Nowotomyskiego) decyzji w przedmiocie pozwolenia na budowę w marcu 2008 r. Budowę ukończono w sierpniu 2009 r. i od tego czasu funkcjonuje, produkując prąd.

W trakcie opracowywania planu miejscowego była ona nieczynna wskutek awarii.

Zapisy planu miejscowego zakazują lokalizacji nowych urządzeń wytwarzających energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii – elektrowni wiatrowej, wobec czego nie ma jakiegokolwiek ryzyka powstania nowego obiektu.

W prognozie środowiskowej – w dziale 8.5. „Oddziaływanie na stan higieny atmosfery, klimat lokalny i akustyczny” wskazano, iż na terenie objętym planem znajduje się elektrownia wiatrowa na działce nr 379/9. Tereny chronione akustycznie znajdują się na granicy tego terenu i są to tereny zabudowy zagrodowej. W projekcie planu wskazano na nakaz dotrzymania dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach podlegających ochronie akustycznej zgodnie z przepisami odrębnymi w zakresie ochrony środowiska, tj dla terenów oznaczonych symbolem RM, jak dla terenów zabudowy zagrodowej. Dla tego typu zabudowy dla przedziału czasu odniesienia równemu wszystkim dobom w roku dla obiektów i działalności będącej źródłem hałasu (z wyłączeniem dróg i linii kolejowych) , poziom hałasu nie powinien przekroczyć 55 dB. Dla pozostałych terenów przeznaczonych pod zabudowę, również określone są normy poziomów hałasu, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Myli się skarżący twierdząc, iż obecnie w planach miejscowych należało by zachować odległość 700 metrów od istniejącej elektrowni wiatrowej dla nowej zabudowy mieszkaniowej lub zabudowy o funkcji mieszanej, której częścią składową byłaby zabudowa mieszkaniowa. Zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz niektórych ustawa „Jeżeli w planie miejscowym, o którym mowa w art. 15 ust. 2, ust. 7 pkt 1 lub ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1 przewiduje się lokalizację budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, organ administracji architektoniczno – budowlanej odmawia wydania pozwolenia na budowę, a w przypadku zgłoszenia – wnosi sprzeciw, jeżeli inwestycja w zakresie tego budynku nie spełnia wymogu zachowania odległości nie mniejszej, niż 700 metrów od elektrowni wiatrowej,

z wyjątkiem elektrowni wiatrowych, dla których decyzja o pozwoleniu na budowę stała się ostateczna przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.”

Przedmiotowa elektrownia na działce nr 379/2 już istniała i funkcjonowała, a po awarii przywrócono jej funkcjonowanie zgodnie z parametrami obowiązującymi w dacie wydania pozwolenia na budowę i tamże określonymi.

Nadto – zgodnie z art. 17 ust. 1 powołanej wyżej ustawy – „W przypadku elektrowni wiatrowych wybudowanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, niespełniających wymogów określonych w art. 4A ustawy zmienianej w art. 1 [chodzi o odległość 700 metrów od budynków mieszkalnych albo o funkcji mieszanej], dopuszcza się jedynie wykonanie ich remontów lub czynności niezbędnych do ich prawidłowego użytkowania, z wyłączeniem działań prowadzących do zwiększenia oddziaływań na środowisko tych elektrowni”.

Gdyby plan miejscowy uchwalony został pod rządami obecnych przepisów, podniesiona w skardze sprawa w ogóle nie byłaby rozpatrywana. Tym niemniej zapisy planu miejscowego, które kwestionuje i nazywa „nieważnymi” w swojej skardze Wojewoda Wielkopolski spełniały również wymogi prawne obowiązujące w dacie ich wydania, a tym samym skarga – jako bezprzedmiotowa – winna zostać oddalona i to na koszt skarżącego.

z up. BURMISTRZA

Adrianna Zielińska
ZASTĘPCA BURMISTRZA

RADCA PRAWNY
PZ-1113

Konrad Kozmiński